

[Lilli Gyldenkilde]

om, at de kan få nogle penge; det mener jeg ikke kan anfægtes.

I øvrigt ville, hvis den argumentation, hr. Albertsen kom med, var rigtig, det helt fortrinlige jo have været at forhøje tillægget i stedet for. Så havde nemlig alle 400.000 fået, og så havde de ikke behøvet at gå over bistandskontoret. Det var netop mit bud på, hvorledes dette skulle løses.

Jeg skal ikke gå ind på hr. Jørgen Juniors bemærkninger til socialministeren, bare sige, at der er en væsentlig forskel på at ville have en forhøjelse til 800.000 pensionister og at ville have den til 400.000 pensionister. Beløbet ville jo blive et ganske andet. I øvrigt findes der jo blandt pensionister, som der findes hos andre grupper i dette land, store lønforskelle og store indtægtsforskelle i det hele taget. Dem, jeg taler for, det er altså dem, der får fuldt pensionstillæg.

(Kort bemærkning).

Albertsen (S):

Jeg vil for det første gerne afvise den betragtning, at der er tale om, at pensionisterne skal stå skoleret på et bistandskontor. Hvis en sådan holdning måtte eksistere et eller andet sted i dette land, vil jeg gerne appellere til alle om at bidrage til, at den slags ting overhovedet ikke forekommer.

For det andet vil jeg sige til disse meget generelle bemærkninger om, at man uden videre kunne klare det på en eller anden fiks måde, at hvis man realiserede den tanke, nogle har fremført, ville konsekvenserne blive urimelige.

Der bor 40.000, måske 45.000, mennesker i pensionistboliger. Når man bor i en pensionistbolig, så indkalkuleres varmen i den husleje, man betaler, og det vil sige, at der ikke bliver nogen ekstra varmeregning for den pensionist, der bor i en sådan bolig. For alle, der bor på et plejehjem – det drejer sig om ca. 55.000 – er der ikke tale om varmeregninger overhovedet. For den pensionist, der måske bor hos familie osv., vil et fordelingsgrundlag ud fra en helt anden tankegang komme ind i billedet.

Derfor er det ikke så enkelt, som man her påpeger, og at fordele efter en sådan tankegang, som man her nævner, ville have nogle helt skæve virkninger i betragtning af de al-

vorlige økonomiske problemer, vi i øvrigt står over for.

(Kort bemærkning).

Jørgen Junior (FP):

Fru Lilli Gyldenkilde har naturligvis fuldstændig ret i, at der er forskel på, om det er 800.000 mennesker, der skal have et beløb, eller om det er 400.000 mennesker, der skal have det. Forskellen er så klar, at man kunne give det dobbelte beløb til de 400.000, hvis man gav det samme beløb.

Hvis det er således, at der kunne skabes et flertal i denne sal, der sagde: det er den måde, vi skal gøre det på, ja, så er fremskridtspartiet ikke noget alt-eller-intet-parti, så er vi indstillet på at gå et skridt hen ad vejen. Vi mener, det er rigtigt, at folkepensionen er en ret, og at man derfor giver den til alle, men vi er da villige til at lytte til fru Lilli Gyldenkildes argumenter. Det er i hvert tilfælde bedre end det, socialministeren har foreslået.

Hr. Albertsen siger, at det ikke er at stå skoleret, hvis man skal op og bede om brændselshjælp. Hvis hr. Albertsen skal op og lægge sine regnskaber på bordet for en lille kontorassistent på bistandskontoret, ja, så opfattes det faktisk af mange, som om hr. Albertsen står skoleret. Det skal hr. Albertsen ikke, fordi hr. Albertsen har en sikret position, men det, vi nu kræver af tilsyneladende flere hundrede tusinde mennesker, er, at de skal gå op og tigge om at få 40 kr. i hjælp.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) *Første behandling af:*